

לא מועלי העיר אלא כחלוצים שבאו בזמן האחרון. סמילנסקי בעצמו רוצה להתסגר מעכשיו לחגנה.

לפנות ערב בררנו בזה"פ את המצב ואת אשר יש לעשות. החלטנו לקרוא ישיבת חוה"ל ביום א'. לערוך תזכיר מסצה על המורעות, הגורמים, יחס המשטרה והפקידות, עמדת הישוב וההסתדרות, הסקנות. נסגר הדבר לאיתו ורמז. החלטנו על שורה של דרישות ביחס למשפט, לחקירה, לפצויים, לעליה ולעבודה. הטלנו על הרצפלד, פרוסקין, קפלן, שקולניק ורמז לעבד חכניה של עליה רחבה והחישבות בטכונות עובדים על יד ירושלים והמושבות - ולהגיש חכניה זו לטכונות. הטלנו על מערכת דבר לעבד הצעה של הוספה ערבית ואנגלית.

א' באלול
6 בספטמבר
יום ו'

לגן-חיים ולרעננה באו אחסול שומרים ודרשו בשם מושל חל-כרם לעזוב את המקומות, כי יש אי-שקט בסביבה ואין לו כוח להגן על המקומות ואינו יכול לחיות אחראי. המקומות דרשו סקודה בכחב ופנו לעיריית ת"א.

משקי הגליל והמושבות דורשים קורה באנשים. קיש ששב מהגליל מוצא שנחוצים 320 איש חדשים לגליל: סגרה 25, בית-גן 10, יבנאל 25, יסוד 15, משמר 15, כפר-גלעדי 20, חל-חי 10, מחולה 15, דגניה א' 15, דגניה ב' 15, כנרת 15, חטין 10, מגדל 20, ראש-פנה 15,

סלחמיה 20, מחנים 16, מצפה 10, כנרת מושבה 16, ביחניה 10,
אילה 16. אין אנשים.

באו הבוקר שאול ברגונסקי ו-16 חלוצים. שלחתי טלגרמה
למרכז החלוצי: סתמיתה רשלנותכם במשלוח החלוצים. הכרחי גיוס
מכסימלי ומידי של כל הסרטיפיקטים שיש בידכם בכל הארצות. עליכם
לצאת באניה הראשונה. המצב הוקל, אך אין עוד שקט והסכנה לא עברה
לגמרי.

טלפנתי לסלומון שיקראו ליום הראשון בבוקר ישיבת הוה"ל
בחל-אביב.

דברתי טלפונית עם שפרינצק. "הוא" חושב שיש ישיבת
הוה"ל בלונדון היום. בלונדון החלט על כך, אך באניה קבל טלגרמה
שהיא נדחתה וויצמן לא נסע מפני זה לגנף. אך מה קבלו טלגרמה
שויצמן נסע לגנף ודרשו מהם ידיעות. הוא סתגר לישיבה בח"א, כי
אי-אפשר להם לעזוב אף לרגע את ירושלים.

חברת החשמל בירושלים פנתה ל.ס.פ.י. ומציעה לעשות שלום.
מחייבת לקבל 75% פועלים יהודים לעבודתם הקבועה, ועכשיו 40 פועלים,
שהו יהיה בערך החצי.

חברת רוסנברג מודיעה שהיא מוכרחה להפסיק לזמן בלתי
ידוע את עבודה הרשת ועל הפועלים - 66 איש - לחפש להם לע"ע עבודה.
הצעתי שנשלח אותם לע"ע למושב הגליל.

10/10/40

דברתי מלפניה עם בן-צבי. עו"ד ערבי ידוע (לא תפסתי

את השם) מלגדף ארוכות לעהונות אירופה. אמר: זה לא מכסוך מקרי
אלא מרד לאומי. הממשלה עוזרת להם. דעת הקהל בעולם אחת. לא
ינחתו ולא ישקטו עד שישמידו את הישוב העברי החדש.

בירושלם עושים *Agitation* על שכונת ימין נשה. מחששים.

הישיבה של הוה"ל תקרא בירושלם ביום ראשון בבוקר. אסרתי לב.צ.
שיומינו איש איש מראשון, נ.צ., לחובות, ט"ח, חדרה, זכרון.

עושים עכשיו חפזים בנוה-שאנן - מלח בריטי ושומר ערבי.

בקרנו בישיבה לא רשמי (השתתפו רסו, אליהו, קפלן,

מרסינסקי, אהרונוביץ, זלמן, יבנאלי ואנכי) את המצב הפוליטי ואח

אשר יש לדרוש בסובן הבטחון. מלבד יבנאלי היתה דעת כלנו שאין

לחדש עכשיו דרישת גרוד עברי. דרישה כזו לא תתמלא; גרוד עברי

בימי שלום ישמש רק גורם מרגיו ומזעזע, בשעת חירום תועלתו מפקפקת,

כי יעמוד תחת פקודת הממשלה, ואם יעשה דבר מה על דעת עצמו - יפורק,

כאשר קרה את הגרוד שלנו. את צורך ההגנה נוכל לספק רק בארגון פנימי -

עד שחבוא הגנה הצבא. לעומת זאת יש לעמוד בחוקף על הדרישות של

הבטחת חלקנו הסטפיק בחיל הספר. הפעם התנהג חיל הספר כהוגן, אולם

אין אנו בטוחים כיצד יתנהג במקרה אחר או יעמוד בראשו מחר. מלבד

ואח משמש חיל זה בית ספר צבאי לערבים וסקור לזיון. מלבד חיל הספר

יש חשיבות מכרעת לשחופנו במשטרה. ערך המשטרה לפני מאורעות ובראשיתם

הוא מכריע. חשוב גם השרות בדואר מלגדף ומליפון ורכבת. בשביל

המושבות והשכונות יש לדרוש שמירה מוכרת ומזוינת ע"י הממשלה ובסו

כן הספקה נשק מסלתי בכמות מוגדלת ומתאימה, עד כדי הכשרת המקום להגן על עצמו עד בוא עזרה צבאית. הדאגה העיקרית שלנו עצמיו צריכה להיות נחונה לחיזוק ההגנה: הרחבת חוג המגיעים, הדרכה מתאימה, מכשירים במדה מספיקה, חנוך לצבור כח לעשות ומה לא לעשות, והרחבת פעולת האגודות הספורטיביות - הפועל והמכבי.

השמירה הפנימית צריכה להתנהל ע"י מרכז ארצי. עבודהנו אנו ע"י מרכז של ההסתדרות. הוטל עלי לדבר על כך עם אסף.

ב' באלול
7 בספטמבר
שבת

דברתי עם אסף על חכניחנו. הוא מתנגד למרכז ארצי. אין לו כל אמון להתלהבותו הרגעית של סמילנסקי. גם אינו רוצה במרכז ההסתדרותי. אינו רואה אנשים מתאימים. הוא לברו ינהל גם להבא. הוא מתנגד לאנשים שנכסלו בעבודה זו או לאנשים שיכניסו סכסוכים אישיים ו"פוליטיקה". אמרתי לו שאיש אחד אינו יכול לנהל פעולה זו, ואנו רוצים שהחברים הנוספים למרכז יבחרו בהסכמם. בקשתיו להציע אנשים. אחרי סירובים והיסוסים הרובים אסר לי שהוא יוכל להציע רק אותי ואח ביילינסון. אמרתי לו ששנינו לא נוכל להתמכר לעבודה זו, ויש למצוא אנשים אחרים.

אחרים אין הוא רואה... אמרתי לו שהעניין דחוק, כי מחר צריכה להיות ישיבה בירושלם אשר חרן בשאלה זו ובקשתיו